

MIESIĄCA MAJA 9 DNIA.

PRZENIESIENIE RELIKWII ŚWIĘTEGO OJCA NASZEGO CUDOTWÓRCY MIKOŁAJA, ARCYBISKUPA MIRY LICEJSKIEJ.

NA WIELKICH NIESZPORACH,

Błogosławiony mąż, antyfona pierwsza.

Do: Panie, wołam do Ciebie, dodajemy trzy stichery święta.

Także stichery świętego, ton 8:

Prosimion: Do nieba zdążając.

Wstąpiłeś na niebiosa największej dobroci i okazałeś się cudotwórcą w Mirze, chwalebny, który ciałem spoczywając w Bari, duchem wszędzie wiernych nawiedzasz i wszystkich wyrivasz z nieszczęść, cześć godną przyjmując, wysławiony wśród biskupów błogosławiony wybrańcu Chrystusa. Ciebie teraz modlitewnie przyzywając, w rozrzewnieniu mówimy: Pomódl się, biskupie Mikołaju, do Zbawcy wszystkich, aby dał pokój światu i zbawił dusze nasze.

Zebrawszy się, miłośnicy świąt, radośnie wysławmy w pieśniach modlitewnych czcigodne przeniesienie relikwii naszego wspomóżyciela, który wszystkie kraje oświeca cudami i cierpiących pociesza, skrzywdzonych wybawia, który miłosierdzie od Boga pożyczyles i przyjąles od Niego stokrotną nagrodę, do którego wszyscy wołamy: Pomódl się, biskupie Mikołaju, do Zbawcy wszystkich, aby dał pokój światu i zbawił dusze nasze.

Przybytki anielskie osiągnąles przez cnoty, stoisz przed Władcą Twoim Chrystusem, którego byles pokornym sługą i z relikwiarza toczysz mirrę, wiernych wspomagając cudami Twoimi i do Boga prowadząc pobożnych. Nie przyzywamy teraz Ciebie z Bari, ale z Jerozolimy niebieskiej, gdzie radośnie weselisz się z apostołami, prorokami i biskupami: Pomódl się, biskupie Mikołaju, do Zbawcy wszystkich, aby dał pokój światu i zbawił dusze nasze.

Chwała. Ton 6: Biskupów upiększenie i ojców chwałę, źródło cudów w pieśniach pochwalnych opiewamy, mówiąc: Raduj się, obrońco mieszkańców Miry i czcigodny arcykapłanie, kolumno niezachwiana. Raduj się, świeczniku najjaśniejszy, oświecający krańce świata cudami. Raduj się, zasmuconych Boża radości i skrzywdzonych gorący orędowniku. I teraz, błogosławiony Mikołaju, nie przestawaj modlić się do Chrystusa Boga za czczących zawsze z radością i miłością świąteczną pamięć Twoją.

I teraz. Święta.

Wejście. Prokimenon dnia i trzy czytania.

Czytanie Księgi Przypowieści (10, 7-30).

Pamięć sprawiedliwego godna jest pochwały i błogosławieństwo Pańskie na głowie jego. Błogosławiony człowiek, który znajdzie mądrość, i śmiertelnik, który pozna rozum. Lepiej bowiem nabywać mądrość, niż skarby złota i srebra. Czcigodniejsza jest od kamieni drogocennych, a wszystko, co czcigodne, nie jest jej godne. Liczne bowiem dni i lata życia w jej prawicy, a w jej lewicy

bogactwo i moc. Z jej ust wychodzi prawda, Zakon i miłosierdzie nosi na języku. Posłuchajcie przeto mnie, o dzieci, bowiem powiem rzecz ważną: Błogosławiony człowiek, który drogi moje zachowa, wychodzi bowiem, wychodzi z życia i przygotowuje pragnienie w Panu. Przeto proszę was i proponuję mój rozum, moja też moc. Ja miłuję tych, którzy mnie miłują, poszukujący mnie znajdują łaskę. Zrozumcie przeto łagodni podstęp, nieukarani dołączcie serca. Posłuchajcie mnie znowu, powiem bowiem rzeczy ważne i otworzę usta prawe, albowiem prawdy nauczy się gardło moje, a usta fałszywe obrzydłe są przede mną. Prawdą są wszystkie słowa ust moich, nic w nich nie jest kręte, ani wypaczone. Cała prawda dla rozumiejących i prosta dla poszukujących rozumu. Nauczę bowiem was prawdy, niech będzie w Panu nadzieja wasza, i napełnijcie się Duchem.

Czytanie Księgi Przypowieści (10, 31-11, 13).

Usta sprawiedliwego kapią mądrość, język zaś niesprawiedliwy zginie. Usta mężów sprawiedliwych kapią łaską, usta zaś niegodnych wypaczają. Wagi fałszywe są obrzydliwością przed Panem, zaś waga sprawiedliwa jest Mu przyjemną. Gdzie bowiem wejdzie zniewaga, tam i niegodziwość, usta zaś pokornych uczą się mądrości. Doskonałość prawych pokieruje nimi i wybawią się z zasadzek niegodziwców. Nie korzystają z majątku w dniu gniewu, prawda zaś wybawi ich ze śmierci. Umrze sprawiedliwy, porzuci pokutę, straszna zaś bywa zguba niegodziwców. Sprawiedliwość nieskalanego poprawia drogi, w niesprawiedliwość zaś wpada w niegodziwość. Sprawiedliwość mężów prawych wybawi ich, szaleństwo zaś zniewoli nieprawych. Gdy umrze mąż prawy, nie zginie nadzieja, chwała zaś nieprawych zginie. Sprawiedliwy ucieknie łowcom, na jego miejsce trafi niegodziwiec. W ustach niegodnych sieć obywatelom, uczucia zaś sprawiedliwych są szlachetne. Przez dobrych poprawi się miasto i w zgubie niegodnych radość. W błogosławieństwie prawych wywyższa się miasto, zaś usta niegodnych zamilkną. Człowiek pozbawiony rozumu znieważa obywateli, zaś mąż mądry woli milczenie.

Czytanie Księgi Mądrości Salomona (4, 7-15).

Gdy umrze sprawiedliwy, osiągnie pokój. Umierając osądzi zaś sprawiedliwy żyjących niegodnie, zobaczą bowiem odejście sprawiedliwego i nie rozumieją, co mówiono o nim. Albowiem rzuci Pan nieprawych bez głosu na ziemię i wstrząśnie nimi od fundamentów, i do ostatniego znikną w chorobach i zaginie pamięć o nich. Dojdą bowiem w zamysłach swych do strasznych grzechów i będą ich oskarżać nieprawości ich. Wtedy z wielką odwagą sprawiedliwy stanie wobec tych, którzy go uciskali i odrzucili jego wysiłki. Widząc go przerażą się lękiem wielkim i zdumieją sławnym zbawieniem jego. Powiedzą bowiem w sobie, kajając się, westchną w ciasnocie ducha i rzekną: Oto ten, którego niegdyś mieliśmy za pośmiewisko i uczyniliśmy go pośmiewiskiem, szaleni, jego życie mieliśmy za szalone, a jego koniec za pozbawiony czci. A on policzony jest z synami Bożymi i wśród świętych jego los. Zbłądziliśmy bowiem z prawej drogi i światłość

sprawiedliwości nas nie oświeciła. Słońce nie zajaśniało nam. Zeszliśmy na ścieżki nieprawych, chodziliśmy drogami nieprzebytymi, a drogi Pańskiej nie rozumieliśmy.

Na litii stichery isomelosy, ton 2:

Ojcie Mikołaju, chociaż milczy kraina Miry, to cały świat, przez Ciebie oświecony, wonnością mirry i mnóstwem cudów, wzywa w sławiących Boga pieśniach i wraz z wybawionymi Tobą osądzonymi, z będącymi w Mirze i my śpiewając wołamy: Módl się o zbawienie dusz naszych.

Ton 4: **Ojcie** Mikołaju, Ty jesteś naczyniem mirry Najświętszego Ducha, bowiem w Mirze rozsiewasz wonne aromaty, byłeś też podobnym do apostołów Chrystusowych, cały świat obchodząc sławą cudów Twoich. Przeto i dalekim, jak i bliskim, zjawiłeś się w śnie, wybawiając ze śmierci, którzy przez niesprawiedliwy sąd mieli umrzeć, chwalebnie wybawiając z licznych nieszczęść tych, którzy zawsze sławią Ciebie i wzywają Ciebie, przeto i nas modlitwami Twoimi wybaw z atakujących nas okropieństw.

Ton 8: **Owoc** męstwa Twego, czcigodny ojcie, oświecił serca wiernych, któż bowiem słysząc o niezmierzonej pokorze i cierpliwości Twojej nie zadziwi się? O Twojej łagodności dla ubogich i pocieszaniu cierpiących? Wszystkich wspaniale nauczyłeś, biskupie Mikołaju, i teraz otrzymałeś niewiedzący wieniec, módl się za dusze nasze.

Do chwały Pańskiej pobiegłeś w doczesnym życiu, Mikołaju, i Pan wysłał Ciebie w niebieskim i prawdziwym życiu, przeto zdobyłeś odwagę przed Nim, módl się o zbawienie dusz naszych.

Chwała. Ton 6: **Dobry** i wierny sługo, pracownikowi winnicy Chrystusowej, Ty poniosłeś ciężar dnia, Ty dany Tobie talent pomnożyłeś, a tym, którzy przyszli po Tobie nie zazdrościłeś, przeto bramy niebios otworzyły się dla Ciebie, wejdź do radości Pana Twego i módl się za nas, święty Mikołaju.

I teraz. Święta.

Na stichownie stichery, ton 4:

Prosomion: Jako mężnego.

Gwiazdę niezachodzącą, najjaśniejsze słońce, niebo duchowe głoszące zbawczą chwałę Bożą, głosiciela Boga, oświecającego narody, rzekę rozlewającą wody rozumu i pojącą serca wiernych, wysławmy Mikołaja, sławnego biskupa.

Stichos: Cenna jest przed Panem śmierć świętych Jego.

Morzem prowadziła droga Twoja, biskupie, z Miry do grodu Bari, wzięto bowiem z trumny arkę Twoją i ze wschodu doszła na zachód, z pobożnie towarzyszącymi mnichami, którzy przy grobie Twoim cześć oddają Tobie, na znak Władcy wszystkich, Mikołaju przesławny.

Stichos: Kapłani Twoi, Panie, przyobleką się w sprawiedliwość, i święci Twoi rozradują się.

Gdy płynąłeś, morze uczyniło Tobie wodę spokojną i do grodu Bari przybyłeś, mirrę wytoczyłeś chwalebnie i lecząc choroby nieuleczalne, Ty jesteś

ucieczką ludzi, wspomżeniem i wybawieniem, módl się do Króla wszystkich i Zbawcy, Mikołaju biskupie.

Chwała. Ton 6. Jana Mnicha: Człowieku Boży i wierny słuęo, słuęo Pański, mezu upragniony, naczynie wybrane, kolumno i umocnienie Kościoła, dziedzicu królestwa, nie przestawaj za nami wołać do Pana.

I teraz. Święta.

Troparion, ton 4: Nadszedł dzień uroczystego święta: miasto Bari cieszy się, a z nim cały świat w pieśniach i duchownych śpiewach wylewa swą radość, bowiem dzisiaj uroczystość z okazji przeniesienia czcigodnych i doskonale uzdrawiających relikwii biskupa i cudotwórcy Mikołaja, który jak słońce niezachodzące zajaśniał jasnymi promieniami, rozpędzając ciemności pokus i nieszczęść od tych, którzy z wiarą śpiewają: Wybawiaj nas jako nasz orędownik, wielki Mikołaju.

Chwała, i teraz. Święta.

NA JUTRZNI,

po: **Bóg i Pan**, troparion święta i świętego.

Po pierwszej recytacji Psalterza kacyzma poetycka święta, dwa razy.

Po drugiej recytacji Psalterza kacyzma poetycka, ton 4:

Prosomion: **Zadziwił.**

Wysławiłeś swego biskupa w różnych krajach, Władco, dając Jemu łaskę cudów, aby odpędzał różne choroby od ludzi i wybawiał będących w więzach, wrywał pokrzywdzonych z nieszczęść. Przeto modlitewnie zawołajmy do Nieęo: Święty Mikołaju, wybaw nas od wrogów naszych (dwa razy).

Chwała, i teraz. Święta lub teotokion:

Któż zliczyć może mnóstwo grzesznych zamysłów moich i burzę myśli nieprzystojnych? Któż wypowie ataki bezcielesnych wrogów moich i ich złość? Modlitwami Twoimi, Łaskawa, daj mi wszystkich ich odpuszczenie.

Po polijejeju kacyzma poetycka, ton 1:

Prosomion: **Grób Twój.**

Uświęciwszy się życiem doskonałym okazałeś się biskupem Boga Najwyższego, przez którego umacniany zamknąłeś usta heretykom, przeto przeniesienie Twoich relikwii radośnie świętujemy, Chrystusa Boga wielbiąc (dwa razy).

Chwała, i teraz. Święta lub teotokion:

Czysta Oblubienico, Bogurodzico Dziewico, jedyna orędowniczko wiernych i opieko, wybaw wszystkich z nieszczęść, kłopotów i okropnych utrapień tych, którzy w Tobie mają nadzieję, i dusze nasze zbaw modlitwami Twoimi.

Anabatmi, 1 antyfona, ton 4:

Od młodości mej liczne dręczą mnie pokusy, lecz sam wspomóż mnie i zbaw, Zbawco mój. Nienawidzący Syjonu, będziecie zawstyżeni przez Pana, jak trawa w ogniu będziecie wysuszeni.

Chwała, i teraz. Świętym Duchem karmi się wszelka dusza i wywyższa w czystości, jaśniejąc troistą jednością świętej tajemnicy.

Prokimenon, ton 4: Cenna jest przed Panem* śmierć świętych Jego. Stichos: Cóż dam Panu za wszystko, co mi uczynił? Wszystko, co oddycha.

Czytanie świętej Ewangelii według Jana, perykopa 35 (10, 1-9).

Mówi Pan: «Zaprawdę, zaprawdę, mówię wam: Kto nie wchodzi do owczarni przez bramę, ale wdziera się inną drogą, ten jest złodziejem i rozbójnikiem. Kto jednak wchodzi przez bramę, jest pasterzem owiec. Temu otwiera odzwierny, a owce słuchają głosu jego, woła swoje owce po imieniu i wyprowadza je. A gdy owce swoje wyprowadzi, idzie przed nimi, a owce za nim idą, gdyż znają głos jego. Za obcym natomiast nie pójdą, lecz uciekną od niego, bo nie znają głosu obcych». Tę przypowieść opowiedział im Jezus, lecz oni nie zrozumieli tego, co im mówił. Znowu więc powiedział do nich Jezus: «Zaprawdę, zaprawdę, mówię wam: Ja jestem bramą owiec. Wszyscy, którzy przyszli przede Mną, są złodziejami i rozbójnikami, lecz nie posłuchały ich owce. Ja jestem bramą. Jeżeli ktoś wejdzie przeze Mnie, będzie zbawiony, wejdzie i wyjdzie, i znajdzie pastwisko».

Po Psalmie 50 stichera, ton 6:

Dziedzicu Boży, współniku Chrystusa, sługo Pański, święty Mikołaju, życie Twoje było według imienia Twego, razem bowiem z siwizną jaśniał rozum, a świadczyła światłość oblicza Twego o duchowej łagodności, głoszącej łaskawość Słowa milczącego, życie Twoje sławne i zaśnięcie ze świętymi, módl się za dusze nasze.

Kanon święta z hirmosem na sześć i świętego na osiem.

Kanon świętego, ton 8:

Pieśń 1

Hirmos: Pieśń zaśpiewajmy, ludzie, cudownemu Bogu naszemu, który wyzwolił Izrael z niewoli, pieśń zwycięską śpiewając i wołając: Śpiewamy Tobie, jedynemu Władcy.

Pieśń ust moich przyjmij łaskawco Chryste i rozjaśnij mój język, nie pamiętając licznych moich grzechów, abym opiewał czcigodne życie Twego biskupa, ku pamięci przeniesienia relikwii Jego.

Przyjąwszy dar czynienia cudów i korony cierpliwości, biskupstwem upiękuszony módl się do Boga, ojczy, aby dał nam przebaczenie grzechów, sławiącym przeniesienie relikwii Twoich.

Jako pasterz owczarni Chrystusa, ojczy, zostajesz posłany do innych owiec, mówiących po łacinie, aby wszystkich zadziwić cudami Twoimi i do Chrystusa doprowadzisz, błogosławiony, do którego módl się za nas nieustannie.

Teotokion: Będące niegdyś daleko narody pogańskie przez zrodzenie Twoje, Bogurodzico, zbliżyły się do Boga, Ty bowiem zrodziłaś przebóstwiającego mnie i wyzwalającego z dawnej klątwy swoją krwią.

Inny kanon Mikołajowi, ton 4:

Pieśń 1

Hirmos: Otworzę me usta i napelnę się duchem, zaśpiewam mój poemat Matce Króla, świetliście zatryumfuję, i ciesząc się wyśpiewam wszystkie Twoje cuda.

Oświeć duszę i serce, modłę się do Ciebie, dawco Światłości, Stworzycielu stworzeń, i daj mi dar, abym opiewał Twego przeczystego wybrańca, przez którego wybawiłeś świat z utrapień.

Znalazłszy niebiańską mądrość jako talent dany przez Boga wykorzystasteś ją i zniszczyłeś bezbożne oszustwo, przez co wzbogaciłeś ludzi Bożą nauką.

Teotokion: Poczynany jest Przedwieczny i doskonały staje się, rodzi się z łona dziewiczego, którego głosiłeś w dwóch naturach i w jednej Hipostazie, pobłogosławiony przez Boga Mikołaju.

Katabasja święta.

Pieśń 3

Hirmos: Niebieskiego kręgu najwyższy Stwórco, Panie, i Kościoła założycielu, Ty mnie umocnij w miłości Twojej, pragnień kresie, wiernych umocnienie, jedyny Przyjacielu człowieka.

Mając łagodne zwyczaje i będąc dobrym, żyłeś jak anioł, pobłogosławiony przez Boga Mikołaju, nie przestawaj modlić się za nami do jedyne go Przyjaciela człowieka.

Jakież gród nie ma w Tobie pomocnika, błogosławiony? Jakaż dusza nie przyzywa Twego imienia? Jakich też miejsc nie nawiedzasz duchem, zadziwiając je cudami Twoimi, Mikołaju?

Gród Bari przyjął ciało Twoje, ale dusza Twoja jest w Jerozolimie niebieskiej, gdzie weselisz się z prorokami, apostołami i biskupami, modląc się za nami do jedyne go Przyjaciela człowieka.

Teotokion: Uproś mi oświecenie, przeczysta Władczyni, omroczonemu przez liczne grzechy, która zrodziłaś Światłość całemu światu, i odpędź daleko mgłę żądz, jedyna pobłogosławiona przez Boga.

Inny kanon.

Hirmos: Bogurodzico, żywe i nieskalane źródło, umocnij tych, którzy Tobie śpiewają, i w Twojej Boskiej sławie uczyni godnymi wieńców chwały.

Mamy Ciebie jako pociechę w smutkach, światłość w mroku i przemianę złych, opętanych przez utrapienia, święty ojcz.

Biskupie Mikołaju, byłeś ustami Bożymi, wybawiając ludzi z paszczy złego wilka i przynosząc Stwórcy jako dar, daj wszystkim uleczenie.

Teotokion: Jeden zechciał narodzić się z Ciebie ciałem, będąc Słowem, przeczysta Matko Boga, który wybrał sobie jako sługę i nauczyciela narodów biskupa Mikołaja.

Kontakion święta i ikos.

Katyzma poetycka, ton 1:

Prosomion: Grób Twój.

Przeniesienie Twoich czcigodnych relikwii jest dla nas radosnym świętem, chwalebny biskupie Pana, którego pobożnie sławimy i radośnie czcimy Ciebie, światłość niezachodzącego Słońca, chwało wiernych, Mikołaju (dwa razy).

Chwała, i teraz. Święta.

Pieśń 4

Hirmos: Wsiadłeś na konie, na apostołów Twoich, Panie, i wzięłeś w swe ręce ich uzdy, i zbawieniem była jazda Twoja dla śpiewających z wiarą: Chwała mocy Twojej, Panie.

Oświecany światłością Najwyższego, biskupie, oświeć moje serce i odpędź ciemność grzechu, abym radując się śpiewał przeniesieniu relikwii Twoich.

Wstąpiwszy na drabinę cnót, błogosławiony, okazałeś się cudotwórcą na całej ziemi, Mikołaju, przeto mieszkańcy Bari przyjmują z Miry święte relikwie Twoje.

Chlubią się Tobą wierni kapłani, przyzywają miłujący Chrystusa książęta jako pomocnika w bitwach, a my niegodni prosimy Ciebie, abys modlił się za nami do Boga, Mikołaju.

Teotokion: Zastępy aniołów zadziwia głębia tajemnicy Twojej, Bogurodzico, biesy zaś trwoży Twoja ikona, której kłaniając się czcimy Ciebie, Matko Boża.

Inny kanon.

Hirmos: Prorok Habakuk widząc niewypowiedziany zamysł Boga, Twoje wcielenie, o Najwyższy, zawołał: Chwała mocy Twojej, Panie!

Będąc zjednoczonym ze Światłością Bożą, okazałeś się drugim światłem, oświecającym będących w mroku, jako miłośnik cnót przewyższających ich sławę.

Wybaw owczarnię Twoją z burzy grzechów, nieszczęść i wrogich fal, wprowadzając ją zawsze do spokojnej przystani, zbawczymi modlitwami Twoimi.

Teotokion: W niewypowiedziany sposób zrodziłaś niewypowiedzianą w naturze Światłość najwyższą, bogatego w miłosierdzie, który wzbogacił mnie, Przczysta, Bożymi darami.

Pieśń 5

Hirmos: Mrok duszy mojej rozpędź Dawco Światłości, Chryste Boże, który rozpędziłeś pierwotną ciemność otchłani i daj mi światłość przykazań Twoich, Słowo, abym czuwając od poranku słał Ciebie.

W Mirze miałaś katedrę, do Bari przeniesiono ciało Twoje, a duchem przebywałeś na niebiosach, biskupie Mikołaju, z apostołami jako ich następca, z którymi módl się za nami, którzy opiewamy przeniesienie relikwii Twoich.

Nadziejo wszystkich chrześcijan i wielki wspomożycielu wszystkich pokrzywdzonych, uzdrowicielu chorych, zasmuconych pociecha i orędowniku przed Bogiem za ludźmi, uproś nam pokój i wybawiaj z nieszczęść.

Duszę moją pogrążoną przez liczne żądze i obumarłą przez grzeszne upadki, ożyw modlitwami Twoimi, Mikołaju, abym z wszystkimi wiernymi słał sławne przeniesienie relikwii Twoich.

Teotokion: Bóg, którego miriady aniołów i mnóstwo serafinów lękają się, i drży rozumne stworzenie, karmiłaś jako niemowlę, Dziewico, a którego widząc na ręce Twojej, zawsze kłaniamy się.

Inny kanon.

Wszystko ulękło się Boskiej Twojej chwały, Oblubienico niezaślubiona, Ty bowiem nosiłaś w swym łonie Boga rządzącego wszystkimi rzeczami i zrodziłaś Przedwiecznego Syna, który pokój daje wszystkim Ciebie słaującym.

Przez liczne cuda zdobywszy piękne nogi, wszystkim głosiłeś dobro, czyniąc wolnymi od dawnej wrogości przez Bożą naukę, wybaw nas, święty biskupie.

Z woli Boga wsiadłszy na fale morskie z pobożnymi ludźmi przebyłeś głębię i przyszedłeś do grodu Bari, błogosławiony Mikołaju.

Teotokion: Zaiste sławimy Ciebie, Matko Boża Dziewiczo, tarczo wiernych, z aniołami wołając do Ciebie: Raduj się, błogosławiona i Łaski Pełna, przedziwny przybytku Władcy wszystkich stworzeń, o czym słuchać i mówić jest straszno.

Pieśń 6

Hirmos: Jak proroka wybawiłeś z głębi otchłani, Chryste Boże, i mnie z grzechów moich wybaw jako Przyjaciel człowieka i kieruj życiem moim.

Z Bożej czary Twego Kościoła obficie przyjmujemy zdrowie ciał i oczyszczenie dusz, święty Mikołaju, cuda toczysz bowiem łaską tym, którzy z niezachwianą wiarą mają w Tobie nadzieję.

Z rozlicznych pokus i okropnych nieszczęść, z wielu utrapień i różnorodnego zła wybaw sługi Twoje, ojcze, jako sławny wybraniec Chrystusowy, godnie czczących święte przeniesienie relikwii Twoich.

Mrozem grzechów ścięty i wiatry życiowymi porywany, widząc podobieństwo Twoje, prosimy Ciebie, ojcze, jako drugie słońce, abyś ogrzał nas modlitwami Twoimi, sługo Chrystusa, Mikołaju.

Teotokion: Rozum mieszkańców ziemi nie pozna tajemnic niebios, ani też stworzenie nie zgłębi rozumu Stwórcy, przekracza bowiem rozum człowieka narodzenie Twoje z Dziewicy, Panie, przeto modlimy się do Niej z wiarą, abyśmy otrzymali przebaczenie grzechów.

Inny kanon.

Hirmos: Obchodząc z łaski Boga to Boskie i chwalebne święto Bogurodzicy, przyjdźcie, zaklaszczmy w dłonie, sławiąc z wiarą zrodzonego z Niej Boga.

Kierując lud Boży ku zbawieniu, w ciele zjawiałeś się wielokrotnie ze względu na łaskawość, głosicielu Boga i nauczycielu narodów, Mikołaju, wybaw nas radą Twoją.

Ty, który masz jako drogę morze i jako ścieżki wody, wyblągaj u Pana, abyśmy morze życia przepłynęli bez szkód i ścieżką łez osiągnęli królestwo niebieskie.

Teotokion: Ty jesteś bramą Króla wszystkich i świątynią Jego chwały, Dziewico opiewana przez wszystkich, otwórz nam bramy miłosierdzia i modlitwami Twoimi wprowadź nas do przybytków niebieskiej chwały.

Kontakion, ton 3: Jak zorza, która ukazuje się od Wschodu do Zachodu, tak i relikwie Twoje, biskupie Mikołaju. Morze zostało uświęcone Twoim przejściem, a miasto Bari otrzymuje od Ciebie łaskę, bowiem dla nas stałeś się wielkim cudotwórcą, przedziwnym i miłosiernym

Ikos: Zaśpiewajmy teraz pieśni biskupowi, pasterzowi i nauczycielowi ludu w Mirze, abyśmy oświeceni zostali Jego modlitwami, oto bowiem przyszedł cały czysty, niezniszczalny duchem, składając Chrystusowi ofiarę nieskalaną i

czystą, Bogu przyjemną, jako hierarcha oczyszczony duszą i ciałem, przeto jest prawdziwym orędownikiem Kościoła i obrońcą jako wielki znawca tajemnic łaski Bożej.

Pieśń 7

Hirmos: Na polu Dura niegdyś prześladowca postawił piec, aby męczyć noszących w sercu Boga, a w piecu troje dzieci śpiewało pieśń, wysławiając jedynego Boga, Trójkę opiewały, mówiąc: Ojców Boże, błogosławiony jesteś.

Dzisiaj radują się aniołowie Boży, płacze zaś mnóstwo demonów, wybawiłeś bowiem ludzi z pokus i odpędziłeś mroczne duchy, przeto nazywany jesteś godnie zwycięzcą, a my wołamy do Pana: Ojców naszych Boże, błogosławiony jesteś.

Ogarnięci smutkiem niemocy i utrudzeni przez rozliczne słabości, z wiarą z trudem idą do relikwiarza Twego i otrzymawszy miłosierdzie Twoje szybko odchodzą z radością śpiewając Panu: Ojców naszych Boże, błogosławiony jesteś.

Stoją przed Tobą, błogosławieni, zgromadzenia prawowiernych ludzi i chlubią się Tobą nauczyciele Kościoła, sławią Ciebie królowie jako wspomożyciela, my zaś modlimy się do Ciebie, abyś wybawił nas, Mikołaju, śpiewających Panu: Ojców naszych Boże, błogosławiony jesteś.

Teotokion: O, jakże zaśpiewam Zbawcy memu, którego nieustannie sławią aniołowie? Ty, Matko, wspomóż mnie i miłosierdzie Syna łaskawością Twoją pobudź, aby zmiłował się nad nami, mającymi w Tobie nadzieję, albowiem Ty za nami modlisz się do Niego, aby wybawił nas z męki.

Inny kanon.

Hirmos: Nie zechcieli adorować stworzeń w miejsce Stwórcy, przyjaciele Boga, lecz mężnie pokonawszy groźny ogień, śpiewali pełni radości: Chwalebny ojców Boże i Panie, błogosławiony jesteś!

Przez marność rzeczy cały rozum ludzki utracił moc, jako sól daj uleczenie słowem Twoim oraz naucz śpiewać Panu: Chwalebny ojców Boże i Panie, błogosławiony jesteś.

O, jakże przesławne są cuda Twoje, które uczyniłeś! Uleczasz bowiem choroby i wybawiasz z nieszczęść, nakazując wszystkim śpiewać Panu: Chwalebny ojców Boże i Panie, błogosławiony jesteś.

Teotokion: Wspomożycielką i murem obronnym naszej pokory jesteś Ty, Bogurodzico czysta, a my, słudzy Twoi, zawsze śpiewamy Panu: Chwalebny ojców Boże i Panie, błogosławiony jesteś.

Pieśń 8

Hirmos: Aniołowie i niebiosa zasiadającego na tronie chwały jako Boga nieustannie sławionego błogosławcie, śpiewajcie i wywyższajcie Go na wieki.

Aniołowie niebiescy przyjmują Ciebie jako sługę, prorocy i apostołowie jako współsługę spotykają, sam Pan Ciebie przyjmuje Ciebie, my zaś grzeszni prosimy o miłosierdzie.

Wielka władza została Tobie dana przez Boga, Mikołaju, morze poddaje się Tobie, słucha Ciebie powietrze i narody poddają się Tobie, widząc sławne cuda Twoje.

Dla nowego Izraela, ludu chrześcijańskiego, Zbawco, sławniejszym od Mojżesza okazałeś biskupa Twego Mikołaja, wybawiającego nas ze wszystkich nieszczęść.

Teotokion: Oczyszczenie grzechów uproś mi jako Matka Boża i wyciągnij do mnie rękę, Pani, pogrążonego w głębinie rozpacz, abym powstawszy z nadzieją wywyższał Ciebie na wszystkie wieki.

Inny kanon.

Hirmos: Pobożne dzieci w ognistym piecu zostały zbawione przez zrodzenie Bogurodzicy, wtedy zwiastowane przez obraz, a teraz spełnione. Ono to podnosi wszystkich śpiewających: Wszystkie dzieła Pańskie, śpiewajcie Panu i wywyższajcie Go na wieki.

Wyrosłeś jako kwiat wonnym zapachem sławny ziemi Miry, wszystkim przynosząc wonne dary uleceń, sławiącym Ciebie i śpiewającym: Wszystkie dzieła Pańskie, śpiewajcie Panu i wywyższajcie Go na wieki.

Ty, który kapiesz słodycz łaski Bożej, jak góra oliwna olej, morze miałeś jako drogę bezpieczną z łaski Pana, któremu słodko śpiewamy: Wszystkie dzieła Pańskie, śpiewajcie Panu i wywyższajcie Go na wieki.

Teotokion: Chóry niebieskie zadziwiłaś, rodzisz bowiem i pozostajesz zawsze Dziewicą, Słowo rodzisz jako człowieka będącego niezmiennym Bogiem, któremu wszyscy śpiewamy: Wszystkie dzieła Pańskie, śpiewajcie Panu i wywyższajcie Go na wieki.

Pieśń 9

Hirmos: Błogosławiony Pan Bóg Izraela, który podniósł róg zbawienia w domu Dawida, dziecka swego, w którym nawiedził nas Wschód z wysoka i skierował nas na drogę pokoju.

Błogosławiony Pan Bóg nasz, który wysłał biskupa w różnych krajach, rozlewającego strumienie cudów, w Mirze i w krajach łacińskich wszystkich uleczać, a także w Rosji miłosiernie pomaga.

Zasnąłeś snem czcigodnym i ciało do Bari pozwoliłeś przewieźć ze względu na pożytek, jesteś bowiem niezmordowanym wspomożycielem wszystkich, którzy z wiarą przyzywają Ciebie, przez modlitwy Twoje, Mikołaju.

Błogosławiony Stwórca niebios i ziemi, Bóg Wszechwładny, Ojciec niemający początku i wszechmocny, i Syn przed wiekami z łona wydane Słowo, przez którego wszystko dla nas się stało, i Duch Święty wyłoniony, Trójco Święta, chwała Tobie.

Teotokion: Spleceniem słów godnie nie jesteśmy w stanie wysłać Ciebie, wyższą od mocy niebios i czcigodniejszą od wszystkich stworzeń, która Boga i Stwórcę zrodziłaś ciałem do którego módl się, Bogurodzico, aby zmiłował się nad nami w dniu sądu.

Inny kanon.

Hirmos: Każdy zrodzony z ziemi niech się rozraduje duchem oświecany, niech tryumfuje bezielesnych rozumów natura, wielbiąc święty tryumf Bogurodzicy, i niech woła: Raduj się, błogosławiona Bogurodzico, czysta zawsze Dziewico.

Wspomnienie Twoje dzisiaj przynosi święto, raduje się chór apostołów i zgromadzenie męczenników, i duchy sprawiedliwych, wierni zaś w pieśniach sławimy Ciebie, wołając: Ze wszystkich utrapień wybaw nas, biskupie Mikołaju.

Zajaśniała nam sławna pamięć Twoja, oświecająca wiernych, biskupie Chrystusowy mądry Mikołaju, przeto prosimy Ciebie: Wspomnij wszystkich nas i z wrogich pokus wybaw wszystkich modlitwami Twoimi.

Teotokion: Umartw nasze żądze cielesne i pragnienia, Bogurodzico czysta, powstrzymaj burzę żądz naszych, utul wzburzenie zamysłów, umocnij serca z wiarą czczących Ciebie jako wspomóżycielkę, błogosławiona Przeczysta.

Fotagogikon: Wielkie są cuda Twoje, najświętszy Mikołaju, albowiem zjawiłeś się w śnie mądemu w Bogu Konstantynowi i trzech rycerzy wybawiłeś, niewinnie skazanych na śmierć, tak i nas wybaw z nagłej i wiecznej śmierci, najświętszy Mikołaju, biskupie Pana (dwa razy).

Chwała, i teraz. Święta.

Na chwalitnie stichery isomelosy, ton 1:

Wejrząwszy zdecydowanie na wysokości rozumu i ujrząwszy niewyjaśnioną głębię mądrości, Twoją nauką świat wzbogaciłeś, ojcze, módl się zawsze za nami do Chrystusa, biskupie Mikołaju.

Człowieku Boży i wierny wybrańcu, budowniczy Jego tajemnic, mężu pragnień duchowych, kolumno uduchowiona i natchniony obrazie, jako Boży skarb i orędownika za dusze nasze Kościół w Mirze przyjął Ciebie dziwiąc się.

Ton 2: Regułą wiary i obrazem łagodności okazał Ciebie Chrystus Bóg Twojej owczarni, biskupie Mikołaju, w Mirze bowiem zajaśniałeś i wszędzie jaśnieje świetlista pomoc Twoja, obrońco sierot i wdów, przeto módl się nieustannie o zbawienie dusz naszych.

Ojcze Mikołaju, przechowujące mirrę relikwie Twoje wzbogacają Mirę, objawiłeś się bowiem w śnie cesarzowi i uratowałeś z więzów, więzienia i śmierci niesprawiedliwie osądzonych, przeto i teraz wraz z uratowanymi przez Ciebie i z tymi, którzy mieszkają w Mirze, i my śpiewając wołamy: Módl się o zbawienie dusz naszych.

Chwała. Ton 5: Zatrąbmy surmą pieśni, zagrajmy świątecznie, i radując się weselmy w modlitewne święto ojca noszącego Boga w sercu. Królowie i księżęta niech się zgromadzą do Mikołaja, który w sennym widzeniu cesarza ostrzegając niewinnie aresztowanych wypuścił trzech wojewodów, niech zaśpiewają. Pasterze i nauczyciele dobrego Pasterza, gorliwie podobnego pasterza, zebrawszy się wysławmy. Chorzy niech wysławiają lekarza, nieszczęśliwi wybawiciela, grzesznicy wspomóżyciela, ubodzy skarb, zasmuceni pocieszyciela, podróżni towarzysza drogi, będący na morzu sternika, a wszyscy wszędzie szybko uprzedzającego wielkiego biskupa, i tak zawołajmy: Najświętszy Mikołaju, uprzedź i wybaw nas z obecnych nieszczęść i zbaw owczarnię Twoją modlitwami Twoimi.

I teraz. Święta.

Wielka doksologia, ektenie i rozesłanie.

Bracia są namaszczeni olejem z lampy świętego.

Pierwsza godzina i rozesłanie.

Na **Liturgii** Błogosławieństwa i z kanonu święta kolejna pieśń oraz z kanonu świętego pieśń trzecia.

Prokimenon, ton 7: Niech się weselą święci w chwale* i niech się radują na łożach swoich. Stichos: Zaśpiewajcie Panu pieśń nową, chwała Jego w zgromadzeniu świętych.

Czytanie Listu świętego Apostoła Pawła do Hebrajczyków, perykopa 335 (13, 17-21).

Bracia, bądźcie posłuszni waszym przełożonym i bądźcie im ulegli, ponieważ oni czuwają nad duszami waszymi i muszą zdać sprawę z tego. Niech to czynią z radością, a nie ze smutkiem, bo to nie byłoby dla was korzystne. Módlcie się za nas, jesteśmy bowiem przekonani, że mamy czyste sumienie, starając się we wszystkim dobrze postępować. Jeszcze goręcej was proszę o spowodowanie tego, bym co rychlej został wam przywrócony. Bóg zaś pokoju, który na mocy krwi przymierza wiecznego wywiódł spomiędzy zmarłych Wielkiego Pasterza owiec, Pana naszego Jezusa, niech was uzdolni do wszelkiego dobra, byście czynili Jego wolę, sprawując w was, co miłe jest w oczach Jego, przez Jezusa Chrystusa, któremu chwała na wieki wieków. Amen.

Alleluja, ton 4: Kapłani Twoi, Panie, przyobleką się w sprawiedliwość, i święci Twoi rozradują się.

Czytanie świętej Ewangelii według Łukasza, perykopa 24 (6, 17-23).

W owym czasie Jezus zeszedł z nimi na dół i zatrzymał się na równinie. Była tam duża rzesza uczniów Jego i wielkie mnóstwo ludu z całej Judei i Jerozolimy oraz z wybrzeża Tyru i Sydonu, którzy przyszli oni, aby Go posłuchać i zostać uzdrowionymi ze swych chorób. Także i ci, których dręczyły duchy nieczyste, doznawali uzdrowienia. A cały tłum starał się Go dotknąć, ponieważ moc wychodziła z Niego i uzdrawiała wszystkich. A On podniósłszy oczy swoje na uczniów swoich, mówił: «Błogosławieni ubodzy duchem, albowiem wasze jest królestwo Boże. Błogosławieni teraz żłaknieni, albowiem będziecie nasyceni. Błogosławieni teraz płaczący, albowiem śmiać się będziecie. Błogosławieni będziecie, gdy ludzie was znienawidzą, i gdy was wyłączą, i gdy zelżą was, a z powodu Syna Człowieczego podadzą w pogardę imię wasze jako bezecnym: Radujcie się i weselcie się w owym dniu, oto bowiem nagroda wasza wielka jest w niebie».

Koinonikon: W pamięci wiecznej będzie sprawiedliwy, nie ulęknie się złych pogłosek. Alleluja.

